

Sygn. akt II Ca 423/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski
Sędziowie	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki (spr.) SSA w SO Stanisław Łęgosz
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa J. N.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 4 kwietnia 2016 roku, sygn. akt I C 1007/15

oddala apelację i zasądza od powoda J. N. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

SSO Jarosław Gołębiowski

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki SSA w SO Stanisław Łęgosz

Na oryginale właściwe podpisy

II Ca 423/16

UZASADNIENIE

Powód J. N. w pozwie przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W. wnosił o zasądzenie kwoty 51222 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22.10.2014 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania auto-casco za skradziony samochód marki A. (...) numer rejestracyjny (...).

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił powództwo oraz zasądził od powoda J. N. na rzecz strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 3.600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Przytoczone orzeczenie oparte zostało na ustaleniach faktycznych oraz rozważaniach prawnych szczegółowo przedstawionych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Pełnomocnika powoda zaskarżył w/w wyrok w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art. 385 § 2 k.c. przez błędną jego wykładnię i w konsekwencji nie zastosowanie poprzez przyjęcie, że § 6 ust. 1 pkt 6 lit. c Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Pojazdów Autocasco (...), przyjętych Uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 13 lipca 2012 r. oraz zmienionych Uchwałą (...) S.A. nr (...) z dnia 22 sierpnia 2013 r., jest sformułowany w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości,

2. naruszenie prawa materialnego tj. art. 385§3 pkt. 9 i 11 k.c. poprzez jego niezastosowanie, co sankcjonowało przyjęciem przez Sąd I instancji, że w/w zapis nie jest postanowieniem niedozwolonym, a w konsekwencji przyjęcie, że w/w regulacja wiąże strony umowy ubezpieczenia autocasco,

3. naruszenie prawa materialnego tj. art. 805 k.c. przez błędną jego wykładnię i w konsekwencji nie zastosowanie,

4.naruszenie prawa materialnego tj. art. 807 k.c. w zw. z art. 826 k.c. przez jego niezastosowanie i przyjęcie, że postanowienie § 6 ust. 1 pkt 6 lit. c Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Pojazdów Autocasco (...), nie jest sprzeczne z przepisami iuris cogentis wskazanymi w kodeksie cywilnym dotyczącymi umowy ubezpieczenia;

5. naruszenie prawa materialnego tj. art. 826 § 3 k.c. przez błędną jego wykładnię i niezastosowanie, co skutkowało uznaniem przez Sąd, że możliwa jest odmowa wypłaty odszkodowania w oderwaniu od istnienia przesłanki winy i związku przyczynowego;

6. naruszenie prawa materialnego tj. art. 827 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż zachowanie powoda nosiło znamiona rażącego niedbalstwa.

Wskazując na powyższe zarzuty, wnosił o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości;

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania I instancyjnego oraz postępowania przed sądem II instancji wg norm przepisanych; a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Tryb. do ponownego rozpoznania.

Pełnomocnik pozwanego w odpowiedzi na apelację wnosił o jej oddalenie i zasądzenie kosztów procesu za II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja nie jest uzasadniona.

W ocenie Sądu II instancji trafnie podnosi pełnomocnik pozwanego w odpowiedzi na apelację, że w świetle art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 22.03.2003 r. o działalności ubezpieczeniowej źródłem ochrony ubezpieczeniowej jest zawsze umowa. W niniejszej sprawie powód zawarł ze stroną pozwaną dobrowolną umowę ubezpieczenia AC pojazdu.

Oznacza powyższe, że przestrzeganie obowiązków przewidzianych w ogólnych warunkach ubezpieczenia z jednej strony jest przesłanką konieczną dla zaistnienia odpowiedzialności ubezpieczyciela, a z drugiej strony niewykonanie przez ubezpieczonego obowiązków umownych może stanowić podstawę do pozbawienia go prawa do odszkodowania. W niniejszej sprawie podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowi umowa ubezpieczenia pojazdu A. numer rejestracyjny (...) zawarta na okres od 24.02.2014 r. do dnia 23.02.2015 r. wraz z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia

pojazdów AC (obowiązuje w dacie zawarcia umowy), które stanowią integralną część umowy ubezpieczenia i są wiążące dla stron umowy. Niespornym w sprawie jest, że powód potwierdził fakt zapoznania się z tymi OWU.

Otóż strona pozwana w § 6 ust 1 pkt 6lit. c Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Pojazdów AC (obowiązuje w dacie zawarcia umowy) postanowiła, że pozwany nie ponosi odpowiedzialności za szkody powstałe wskutek kradzieży pojazdu lub jego części, bądź zaboru pojazdu w celu krótkotrwałego użycia w przypadku gdy poszkodowany nie zabezpieczył z należytą starannością dokumentów pojazdu (dowodu rejestracyjnego i/lub karty pojazdu) pozostawiając je bez nadzoru w skradzionym pojeździe lub w miejscu, do którego dostęp mają osoby nieuprawnione.

Zdaniem Sądu II instancji w/w zapis jest sformułowany w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości. Interpretacja tego postanowienia na co zwraca uwagę strona pozwana musi uwzględniać cel, funkcje i ewentualne zwyczaje co do zakresu odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Umowa ubezpieczenia może nakładać na ubezpieczającego szereg obowiązków tzw. prewencyjnych , w tym obowiązek należytego zabezpieczenia przedmiotu umowy. Taki właśnie prewencyjny obowiązek zawiera w/w regulacja wskazana w § 6 ust 1 pkt 6lit. c Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Pojazdów AC.

Jak to wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 08.10.2004 r. w sprawie V CK 70/04 wprowadzenie do umowy ubezpieczenia AC tzw. obowiązków prewencyjnych obciążających ubezpieczonego utrwalone jest zwyczajowo i odpowiada celowi umowy ubezpieczenia, która ma chronić ubezpieczonego. Stanowisko to Sąd Okręgowy w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę w pełni podziela.

Wprowadzenie w w/w uregulowaniu łącznika „i / lub” zostało użyte jak to podnosi w odpowiedzi na apelację strona pozwana w celu ułatwienia stronie umowy rozumienia tego wyłączenia, że w przypadku niezabezpieczenia jednego z tych trzech dokumentów pozwany nie ponosi odpowiedzialności za szkodę. W tym miejscu podnieść należy, że w/w zwrot „i /lub” jest powszechnie stosowany w OWU towarzystw ubezpieczeniowych. Na pewno celem tego zapisu nie jest utrudnienie lecz ułatwienie zrozumienia tego postanowienia.

Zarzut powoda naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisu art. 385 § 2 k.c. nie można zatem podzielić .

Zdaniem Sądu II instancji nie może odnieść zamierzonego skutku drugi z zarzutów apelacji tj. naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 385³ pkt 9 i 11 k.c.

Nie można bowiem uznać, że w/w zapis jest postanowieniem niedozwolonym i nie wiąże strony niniejszej umowy. W tym miejscu przypomnieć należy w/w stanowisko zawarte w cytowanym wyroku Sądu Najwyższego.

Zdaniem Sądu Okręgowego wyłączenie odpowiedzialności pozwanego z tego powodu nie narusza dobrych obyczajów oraz nie narusza rażąco interesu powoda.

Faktem niespornym jest w niniejszej sprawie, że pojazd był pozostawiony w samochodzie w tzw. schowku przed siedzeniem pasażera. Zgodzić się należy ze stanowiskiem pozwanego, że karta pojazdu nie była zabezpieczona w sposób prawidłowy. Taki sposób zabezpieczenia dokumentu pojazdu odbiega w sposób znaczący od wzorcowego sposobu zabezpieczenia. Trafnie zatem sąd I instancji uznał, że powód nie zachował należytej staranności, czym nie wypełnił przesłanek umowy.

Pozostawienie karty pojazdu w samochodzie, pomimo zapisu jednoznacznego OWU oraz fakt, że w ten sposób może to ułatwić przestępcom zbycie skradzionego pojazdu, pozwala w ocenie Sądu Okręgowego na przypisanie powodowi rażącego niedbalstwa w rozumieniu art. 827 § 1 k.c. – patrz także wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach w sprawie I ACa 338/07.

Karta pojazdu jest to bowiem dokument, w którym zawarte są zapisy dotyczące parametrów technicznych pojazdu, zmiany właściciela i numeru rejestracyjnego. Wprowadzenie tego dokumentu miało zwiększyć bezpieczeństwo obrotu samochodami. Pozostawienie tego dokumentu w pojeździe stanowi ułatwienie dla przestępców w zbyciu samochodu.

Z w/w powodów nie są w ocenie Sądu II instancji trafne pozostałe zarzuty naruszenia przez Sąd meriti przepisów prawa materialnego wskazanych w apelacji.

Skoro zarzuty apelacji nie są uzasadnione dlatego i na podstawie art. 385 k.p.c. należało ją oddalić.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Dlatego i na podstawie § 10 ust.1 pkt 1 w związku z § 2 pkt 6 i § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) zasądzone od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.600 złotych.

SSO Jarosław Gołębiowski

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki SSA w SO Stanisław Łęgosz